Nr. 2. | 30. Januar 1906. | 22. Aarg.

Kvindedeputationen.

Ved Kvindedeputationens Foretræde for Folketingets Valgretsudvalg og Landstingets Grundlovsændringsudvalg, Onsdag den 24. Januar,*) holdt Ordføreren, Fru *Louise Nørlund*, følgende Tale:

Ærede Medlemmer af den danske Rigsdag!

Grundloven byder, at der for hver 16000 af Landets Indbyggere, Mænd, Kvinder og Børn skal vælges en Rigsdagsmand. Men kun Mændene vælger og vælges. Vi mener, at en saadan Ordning er uretfærdig, og at den giver hele Samfundslivet et altfor ensidigt Præg. Samfundet bestaar af Mænd og Kvinder, det er derfor nødvendigt og naturligt, at det bliver Mænd og Kvinder, der i Fællesskab paavirker og giver de Love, under hvilke begge Parter skal leve. Netop fordi Kvinden har Tanker, Temperament og Anlæg, der er forskellige fra Mandens, tiltrænges hendes Medvirken i det offentlige Liv for at skaffe dette i saa nøje Overensstemmelse med hele Befolkningens Tarv som muligt. Og Kvinden har baade Hjerte og Forstand til at være medbestemmende om Ordningen af Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Sygeplejen, Hospitalsforhold, til at være medbestemmende, naar det gælder Ægteskabslove, Hustruens retslige Stilling og hendes lovmæssige Forhold overfor Børnene. Ligesom det kun er simpel Retfærdighed, at vi faar Del i Bevillingsmyndigheden, da vi jo betaler vore direkte og indirekte Skatter efter samme Maalestok som Mændene. Det forekommer os indlysende, at i et Land med en fri Forfatning, maa Friheden til at vælge og vrage de forskellige Lovbestemmelser, ikke blot være i Mændenes, men ogsaa i Kvindernes Eje.

Men mener De, ærede Lovgivere, at den offentlige Mening endnu er saa langt fra at forstaa denne Selvfølgelighed, saa De ikke med nogen Virkning kan tænke paa for Tiden at gennemføre dette vort Krav om ***politisk*** *Ligestilling med Mænd, saa staar den offentlige Mening i alle Samfundslag jo samlet om at anerkende og billige vort Krav om Kvindens* ***kommunale*** *Valgret og Valgbarhed. Langsomt men sikkert har vi gennem vort Arbejde i det praktiske Liv og gennem vor Agitation brudt Modstanden mod dette vort Krav. Lige siden Folketing og Landsting i Samlingen 1899—1900 vedtog at give Kvinder i det mindste kommunal* ***Valgret,*** *har vi haabet og ventet paa at faa denne. Vi har i Ventetiden flere Gange anmodet Regering og Rigsdag om at fremme denne Sag, og vi har tilkendegivet det som vort Ønske, at saavel gifte som ugifte Kvinder maatte opnaa baade Valgret og Valgbarhed, fordi vi mener, at det er en privat Sag, der ikke vedrører Valgloven, om en Kvinde er gift eller ikke, og fordi vi absolut ingen For-*

*) Se Referatet Pag. 10.